

ΕΝΟΤΗΤΑ 5

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΓΗΣ

Λεζέ Μαρίνα,
Φιλολόγος, ΠΕ02

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΣΤΕ ΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ Β΄ ΚΛΙΣΗΣ

Τῶν Ἀθήνησι προεστηκότων ἔλεγόν τινες ὡς γινώσκουσι μὲν τὸ δίκαιον, διὰ δὲ τὴν τοῦ πλήθους πενίαν ἀναγκάζονται ἀδικώτεροι εἶναι περὶ τὰς πόλεις. Ἐκ τούτου ἐπεχείρησα σκοπεῖν εἴ πῃ δύναιτ' ἂν οἱ πολῖται διατρέφεσθαι ἐκ τῆς ἑαυτῶν. Τοῦτο μὲν οὖν εὐθύς ἀνεφαίνετό μοι, ὅτι ἡ χώρα πέφυκεν οἷα πλείστας προσόδους παρέχεσθαι. Αἱ μὲν γὰρ ὥραι ἐνθάδε πραόταταί εἰσιν· ἃ δε πολλαχού οὐδὲ βλαστάνει ἐνθάδε καρποφορεῖ. Ὡσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα παμφορωτάτη ἐστίν. Καὶ μὴν ὅσαπερ οἱ θεοὶ ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρῶαίτατα μὲν ἄρχεται, ὀψιαίτατα δὲ λήγει. Πρὸς τούτοις καὶ αἰδία ἀγαθὰ ἔχει ἡ χώρα. Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος ἐν αὐτῇ ἄφθονος, ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοὶ γίνονται, εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα. Ἔστι δὲ καὶ γῆ ἡ σπειρομένη μὲν οὐ φέρει καρπὸν, ὀρυττομένη δὲ πολλαπλασίους τρέφει ἢ εἰ σῖτον ἔφερε. Καὶ μὴν ὑπάργυρός ἐστι.

Ξενοφῶν, Πόροι 1.1-5 (διασκευή)

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

- διὰ δὲ τὴν πενίαν τοῦ πλήθους ἀναγκάζονται εἶναι ἀδικώτεροι περὶ τὰς πόλεις:
 - Με βάση τη φράση αυτή ποια είναι η στάση ὅσων διοικούν την Αθήνα ἀπέναντι στους πολίτες;
 - Γιατί είχαν αυτή τη στάση;

δια την πενίαν = εξαιτίας της φτώχειας

περὶ τα πόλεις = προς τις πόλεις

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

- ἂν οἱ πολῖται διατρέφεσθαι ἐκ τῆς ἑαυτῶν: Ποιο εἶναι το ερώτημα του συγγραφέα;

ΒΡΕΙΤΕ ΠΟΙΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΝ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΓΗΣ

Τῶν Ἀθήνησι προεστηκότων ἔλεγόν τινες ὡς γινώσκουσι μὲν τὸ δίκαιον, διὰ δὲ τὴν τοῦ πλήθους πενίαν ἀναγκάζονται ἀδικώτεροι εἶναι περὶ τὰς πόλεις. Ἐκ τούτου ἐπεχείρησα σκοπεῖν εἴ πῃ δύναιτ' ἂν οἱ πολῖται διατρέφεσθαι ἐκ τῆς ἑαυτῶν. Τοῦτο μὲν οὖν εὐθύς ἀνεφαίνετό μοι, ὅτι ἡ χώρα πέφυκεν οἷα πλείστας προσόδους παρέχεσθαι. **Αἱ μὲν γὰρ ὥραι ἐνθάδε πραόταται εἰσιν· ἃ δε πολλαχού οὐδὲ βλαστάνει ἐνθάδε καρποφορεῖ.** Ὡσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν **θάλαττα παμφορωτάτη ἐστίν.** Καὶ μὴν ὅσαπερ οἱ θεοὶ ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ **ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρῶαίτατα μὲν ἄρχεται, ὀψιαίτατα δὲ λήγει.** Πρὸς τούτοις καὶ αἰδία ἀγαθὰ ἔχει ἡ χώρα. Πέφυκε μὲν γὰρ **λίθος** ἐν αὐτῇ ἄφθονος, ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοὶ γίνονται, εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα. Ἔστι δὲ καὶ γῆ ἡ σπειρομένη μὲν οὐ φέρει καρπὸν, **ὀρυττομένη δὲ πολλαπλασίους τρέφει** ἢ εἰ σῖτον ἔφερε. Καὶ μὴν **ὑπάργυρός** ἐστι.

Ξενοφῶν, Πόροι 1.1-5 (διασκευή)